

En realiserbar idé

Bjørnar Olsen
Sjefredaktør

Ingenting kan motstå kraften av en idé hvis tid har kommet, hevdet Victor Hugo. Bortsett fra politikere, er det fristende å legge til. La oss ta ideen først, en idé Dagens Næringsliv omtalte slik på lederplass 11. november: «Av og til glimter politikerne til med en konkret politisk ambisjon, som det er lett å forstå. Høyre-leder Erna Solbergs forslag i fjor om fastpsykologer i kommunene er ett av dem.»

Ikke bare er det et politisk flertall for flere psykologer i kommunene. Også folket ønsker det

Og den konkrete ideen ble fulgt opp med politiske lovnader gjennom valgåret fra partiene som nå har regjeringsmakt. I maiutgaven av *Velferd* leste vi at Høyre og Fremskrittspartiet ville lovfeste kommunenes ansvar for et psykologtilbud for sine innbyggere. I snitt har to av tre kommuner ikke en eneste psykolog ansatt, skrev Venstres Rebekka Borsch i våre spalter i september, og fortalte at partiet foreslår «å styrke tilskuddsordningene slik at flere psykologer ansettes i kommunene».

Ikke bare er det et politisk flertall for flere psykologer i kommunene. Også folket ønsker det. Etterspørselen er større enn tilbudet når det gjelder psykologisk behandling i folket, skrev Arnstein Mykletun (*Psykologtidsskriftet*, august 2012), og peker på studier som viser at flertallet av befolkningen heller ønsker å gå til psykolog enn å ta piller. Han ser heller ikke økt farmakologisk behandling som noen god løsning for å hjelpe de unge som uføretrygdes på grunn av psykiske lidelser, mens økt tilgjengelighet av psykologisk behandling kan være det.

Vektleggingen av farmakologisk behandling kan gjerne ses i lys av den pågående debatten om forskrivningspraksisen av vanedannende preparater til mennesker med alvorlige psykiske helseproblemer. Temaet ble belyst av NRK Brennpunkt i programmet «Bare en pille til» 5. november i år, og Anders Skuterud, fagsjef i Psykologforeningen, skriver på side 1217 at han er forundret over at helsedirektør Bjørn Guldvog i programmet verken ser behovet for en sterkere regulering av denne forskrivningspraksisen eller viser til at psykologisk behandling bør være førstevalg langt oftere enn i dag. Og, fortsetter Skuterud, «dette må gjenspeiles i tjenestetilbudet. Psykolog må være like tilgjengelig som fastlegen».

Det er derfor på tide å realisere den politiske ambisjonen den sittende regjeringen har lovt befolkningen. Realpolitikk handler om å finne tiltak som både møter befolkningens behov og faktisk lar seg gjennomføre. For enten vi kaller barnet fastpsykolog, allmenpsykolog, kommunepsykolog eller noe annet, forblir ideen en konkret politisk ambisjon som faktisk lar seg realisere. Helseminister Bent Høie har sagt at han vil måles på om han klarer å fylle det store behovet for psykologer i kommunene. Og han har sagt at han er glad for at vi har lagt merke til Høyres engasjement i saken – for det forplikter. Vi ser derfor frem til å høre regjeringens nyttårsforsetter på feltet. For fastpsykolog er en idé hvis tid har kommet.

bjornar@psykologtidsskriftet.no